

Síň slávy Sdružení veteránů Českého atletického svazu

Gejza Valent (1953), TJ Vítkovice

V rodině Valentových měly děti o ranou specializaci postaráno. Táta Gejza byl v padesátých letech jedním z našich nejlepších diskařů. Své disciplíně ohromně fandil, a tak všechny jeho ratolesti, i ty, které vyženil (bylo jich celkem osm), to musely v mládí zkusit s diskem. A není divu, že z takové rodinné základny vyrostl i mistr.

Gejza Valent (1953) se na svůj první výkon pamatuje. „Bylo to ve dvanácti letech, kdy jsem jako žák hodil 18,42 metru.“ Tehdy bydlela rodina v Olomouci a mladý diskař závodil za místní Lokomotivu. V tabulkách žactva a dorostu figuroval pravidelně v první desítce, na větší úspěch si ale musel počkat do svých osmnácti let: „Na mistrovství staršího dorostu jsem byl tehdy druhý za Vašíčkem. Dvoukilákem jsem hodil přes 46 metrů.“

Po maturitě přešel Gejza Valent do Brna na Vysokou školu zemědělskou, lesnickou fakultu. Jistě k radosti svého dědečka, který byl na Slovensku šéfem poleší. Hlavním Gejzovým motivem pro přechod do Brna byl však trenér Vrabel. „Po celou dobu mé atletické dráhy byl mým trenérem, později poradcem.“ Jako student se stal Gejza akademickým mistrem. V barvách Techniky Brno dosáhl v disku 56,64 metru. Po skončení studia narukoval do armády a přešel do pražské Rudé hvězdy. „Atletický vrchol jsem však prožil po roce 1980 v TJ Vítkovice.“

V roce 1982 hodil český rekord 67,56 metru a reprezentoval na první velké akci. V Aténách tehdy probíhal evropský šampionát, ale Valent na něj nevzpomíná rád: „Při šestém pokusu jsem se po otočce dotkl trávy, která byla o 5 cm vyšší, než kruh. Rozhodčí to kvalifikovali jako přešlap a tak mi unikl titul,“ vzpomíná s trochou hořkosti v hlase. „Hod měřil 67,50 a Bugy bral tehdy zlato za 66,64. Škoda, že ten trávník trochu nepřistříhli.“

Následující rok se konalo vůbec první mistrovství světa v atletice. Už před odletem do Finska Valent přiznal, že ve snech pošilhával po bronzové medaili. V Helsinkách pak svůj sen realizoval. „S Bugym jsme si slíbili, že ze sebe vydáme všechno. Povedl se mi čtvrtý hod, který měřil 66,08 metru.“ A to na bronz opravdu stačilo. Gejza skončil třetí za Bugárem a Kubáncem Delisem.

V roce 1986 na mistrovství Evropy ve Stuttgartu obsadil Valent 5. místo za rovných 65,00 metrů. Ze stadionu ale vyšel bledý a s nejistýma očima. Dotkl se ho Bugárův neúspěch, ale i sám v sobě cítil, že mohl hodit víc. „Potřeboval jsem získat jistotu dlouhým pokusem, ten ale přišel až v páté sérii.“ To už bylo na boj o medaili trochu pozdě. Opřel se tedy po posledního pokusu, ale netrefil. „Byla to velká škoda. V diskařsky příznivém větru se dalo házet daleko.“

Olympiáda se v roce 1988 konala v jihokorejském Soulu. Valent postoupil z kvalifikace a ve finále poslal disk nejdále do vzdálenosti 65,80 metrů. „Lehce jsem šlápl na obrubník při prvním pokusu,“ okomentoval to Valent. „Těžko jsem pak hledal rytmus a sebral jsem se až pátým pokusem.“ V závodě, ve kterém Schult začal olympijským rekordem, se Gejza umístil šestý.

Gejza Valent reprezentoval v 25 mezistátních utkáních (1980–1991). Stal se mistrem ČR v letech 1981, 1987 a 1991. I po skončení aktivní kariéry se Gejza udržuje v dobré formě. V Anglii vystudoval druhou vysokou školu (Sheffield Hallam University), ale zároveň zůstal u atletiky. Stal se trojnásobným veteránským mistrem Evropy a jednou veteránským mistrem světa. „Když je čas, jdu si zaházet,“ říká k tomu. „Veteránské závody ale беру jen jako zábavu.“

Gejza se významně zasloužil o rozvoj veteránského atletického hnutí. Jako předseda Sdružení veteránů ČAS v letech 2011–2017 pomohl vahou své osobnosti k nárůstu členské základny a k podpoře sponzorů. Po vzoru z mládí zavedl Mezistátní utkání veteránů, jehož tradice trvá dodnes. První ročník v Čejkovicích v roce 2012 byl nezapomenutelný.